

MELANKOLICZNY (9) ai

melankoliczny (8), melancholiczny (1); melankoliczny *FalZioł* (6), *RejZwierc*, *Oczko*; melancholiczny *LatHar*.

e, a oraz o jasne.

sg m A melancholiczn(e)go (1). ◇ f N melankoliczn(a) (1). ◇ G melankoliczn(e)j (2). ◇ n G melankoliczn(e)go (1). ◇ pl G melankolicznych (1). ◇ D melankolicznym (1). ◇ A subst melankoliczn(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „melankolija” [melancholicus Łac śr]:

1. *Od znac. ‘czarna żółć’ (4):* Ktho by miał Emoroidy głucho/ tho iest żyły w łtolczu nap[ę]czniałe odekrwie Melankoliczney/ tedy prochem thego korzenia polip *FalZioł* I 106d.

Wyrażenie: »czarna, spalona melankoliczna wilkość (a. wilgotność)« = *melancholia* [szyk zmienny] (2 : 1): Epitimum vywodzi ściała człowieczego łpalone wilgotności melankoliczne *FalZioł* I 50a; Też czarna vrina [...] Znamionuie iż ona wilkość Melankoliczna czarna płynie z żył y od łleziony *FalZioł* V [2], I 46b.

2. *Od znac. ‘zespół cech fizycznych i psychicznych charakterystycznych dla ludzi, w których organizmie przeważa czarna żółć’ (4):* To ziele zaięczy Pałaczek iest dobre ludziem Melankolicznym/ to iest ludziem łmętnym/ trofklwym *FalZioł* I 106a; á taka vrina/ popielafła/ cienka v zdrowe⁸⁰ człowieka [...]. Znamionuie onego być Melankolicznego przyrodzenia. *FalZioł* V 3v; y Meláncholicznego człowieká/ nie zárázem w práwokrewnego y nalepfze potráwy y napoie odmienia. *LatHar* [249].

W połączeniu szeregowym (1): tedy ície pilnie trzebá łzukać máмки nie kordiaczney/ nie melánkoliczney/ nie fráłowney/ ále coby byłá przyrodzenia dobrego *RejZwierc* 6v.

W charakterystycznych połączeniach: melankoliczny(-a, -e) człowiek (ludzie) (2), mamka, przyrodzenie.

3. *Od znac. ‘apatia, zniechęcenie, smutek’ (1):*

Wyrażenie: »myśli melankoliczne« (1): tento niechay go zábawia/ á od łpánia y myśli melánkolicznych/ iefli go nádchodzą odwodzi *Oczko* 18v.

Synonimy: 2. *frasowny, nieuspokojony, smętny, smutny, troskliwy, zatroskany.*